

כ"י קדוש אג"ה ז' אלקייבט

ק. ג' אג' גז'לה אג'

זה פ' דבר אל כל עדות בני ישראל קדושים תחוי, ציווי זה נאמר לכל עדות בני ישראל מהאנשים הפשוטים ועד לאנשים הנכבדים ביותר, כל אחד מזוועה במצב קדושים תחוי, והטעם כי קדוש אני ה' אלקיכם, שאני נמצא בתוככם וקדוש שוכן בתוכו של כל יהוד, וכלך צריך יותר להתרחק כדי לשורר לקלים בקרבו את כת קדושה חלק א' ממעל שיש בקרבו. לכל אחד יש ציווי מיוחד ופירוש מיוחד בקדושים תחוי, הגדול לפני גדול, והקטן לפני קטן, אבל לכל יהודי יש סימוכין, ע"כ לא מנני מזונות קדושים היה ממן תרי"ג מזונות, כי אין הציווי לכל ישראל בשורה, אלא לכל יהיד יש בו ציווי מיוחד לפי ערכו ומצבו.

עגין הקדושה הוא מתנה שנתן לך"ה לישראל מוגדל אהבה כאשר נהיו העם הנבחר, ומילא הר"ז שיר לכל יהודי שהוא בן לעם הנבחר שהקב"ה נתן בו קדושה, אלא שיש בו הרבה בחינות ומדרגות, כדברי הוה"ק דלא עדר רחימות מאהון וכ' ונתן לחות עוד מדרגות ומדרגות בוה, וכמש"ג בתורה לא הרבה פעמים והתארחים וויתם קדושים שהם בגדי חילוקי המדרגות של קדושה. ובבח"י זו הקדושה תחולתה מתנה, שהקב"ה נתן ליהודי מתנה, וסופה השתדרות, תפיקדו והוא לשמור על המתנה ולהחויק בה בהשתדלות.

12 ומשמעות קדושים היה לא רק שתתנתנו בקדושה אלא שכל מהותכם תהיה קדוש. וכדייאתא בוה"ק (ח"א עז). ע"פ כי ה"א מתחבל בברב מהנץ וגוי והיה מהנץ קדוש ולא יראה בר ערות דבר ושב מאחרן, שמקשה על ויהי מהנץ קדוש, Mai קדושים ניבעי ליה, אלא מהנץ קדוש אליו שיפי גוף, אברי הגוף, שהמתנה הפנימי שלן, הגוף על כל אבריו, יהיה קדוש. תפיקדו של יהוד והוא והיה מהנץ קדוש, לא רק בפרטים מסוימים יה"י היה קדוש אלא כל אבריו ומיציאותו תהיה מחות של קדושה, וכלsoon הכתוב ואתם תהיו לי מלכתה כהנים וגוי קדוש, גוי שכל מהותו קדושה.

ביותר כמ"ב (משל טו) ומושל ברוחו מלוך עיר, עד"ז עם ישראל היה מלכה שכלה שרים, שכל אחד מהם מושל על עצמו. והוא מדרגה מיוחדת שנתן הקב"ה רק לשראל, שלא ניתן את הכה למושל בתאותיה, רק לישראל יש את הכה הזה כי הקב"ה נתן בהם קדושה מקודשתו.

לא עדר רחימות סגיאת מגנון עד דקרה לון וגוי קדוש. פ"י כי מלכת כהנים היא ע"ד השיללה, בסדור מרע, לפרש מההתאות, וגוי קדוש וזה קדושה א' חיבתי, מציאות של קדושה, עד שעל כל מעשיו שורה קדושה. כמו שהabanו את דברי המסלל ישראלים שמודרגת הקדושה היא שכל עניינו של אדם היה ע"ד עבדות הכהנים המקربים קרבנות ע"ג המובח, שגים איכילתם את הקרבנות היא קדושה עד שביעיים מתכפריטים בוה. ומשמעות דברי הוה"ק היא שלפני מתן תורה כאשר היה ישראל העם הנבחר נתן להם הקב"ה מתחנות כוחות כאלו יקראה בלשון הוה"ק וכךין ישראל ורקוב"ה בעי ליקרא לוין יtier על כל שאר בני עולם, נתן להם כוחות מהקדושה הן בסדור מרע והן מעל גוי קדוש. ואח"כ לא עדר רחימותה מנהון עד דקרה לון כי עם קדושה אתה, שהיא מדרגה יותר גבוהה, ואח"כ על מעלה מהו ואני קדוש מהין לי, כדאיתא שם שאין מדרגה מעלה מהו.

13 וכאמור חורי כל הצעירות שנאמרו בתורה על קדושה הם שייחודי שמור על הקדושה נתן בו הקב"ה שבקרבן קדוש, וכמו"כ ועשו לי מקדש ושכنتם בתוכם, בתוכו לא אמר אלא בתוכם בתוך כל אחד ואחד, שכל יהודי והוא בית המקדש קטן שהקב"ה השורה בו קדושה, בבח"י מ"כ כי כל העדה כולן קדושים ובתוכם ה', שיש ליהודי דרגה כו' שכולם קדושים ובתוכם ה', ונצריך לשמר שלא יגרש הקדושה מקרבו. וכן אמר יוסף איננו גודל בתוכו מהות מני איך אעשה הרעה הגודלה הזאת וחטאתי לא לאלקיטם. וכך אמר מרן אדר"ר בב"א ז"ע בשם הרה"ק ר' ברוך ממ"בון, קדשו נבש עיקב, שמקבושים. מהשיות קדשו כמו שקורשת את יעקב, הרי גם ליעקב לא הייתה קדושה עצמית אלא אתה קדוש אתה, א"כ קדשו גם אננו. ועוד סייר מה אמר הרה"ק ר' ברוך, שוקנו הבש"ט הק' אמר שאי אפשר לסתור לגוי מהו יהודי, והוא אומר שgam ליהודי אי אפשר להסתור מהו יהודי. והוא ע"ד שכות המהו"ל (ודרך חיים אבות פ"ב) שההפרש בין נ' תלמיד חכם לעם הארץ הוא לא רק בהשכלה שיש לתלמיד חכם, אלא כשם שבר מהנה אינו דומה לבשר אדם, שהוא חומר גס יותר ומצוות שוננה לgemäßיו, כך יש הפרש בין בשרו של ת"ה לשול עם הארץ שהוא בשר אחר, שגופו של ת"ה הוא טוג גוף אחר. ועוד"ז גופו של היהודי הוא גוף אחר משל גוי. ומצוות אחרות של קדושים תחוי, נתן בו הקב"ה כח הקדושה, שהוא מג' הקדושים שלשלון חשובות לכך, וכח הקדושה הזה שומר על יהודי ומונע אותו לכל יטמא את עצמו.

זכר אל כל עדות בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם, צ"ב מוח נתינה הטעם באומרו כי קדוש אני ה' אלקיכם. עוד עמדו המפרשים על אומרו דבר אל כל עדות בני ישראל, מה המירוח במצוות הקדושים הזה שנאמר בו לשון זה. כן יש לבאר מועע מצות קדושים הזה שבספה כ"כ הרבה פעמים בתורה, אינה נמנית במצוות מתו"ג המצוות.

ולהענין בדברי קדושה בתנ"א דבי אליהו (רבא פ"י), מכיוון שמעט שקדשות הקב"ה קדושת שבת וקדושת ישראל שלשון חמימות כאהר, בקדושת הקב"ה מה כתבי ואתמה קדוש יושב מהילת ישראל, בקדושת שבת מה כתיב, ושמורות את השבת כי קדוש היא לכם, ובקדושת ישראל מה כתיב, קדוש ישראל לה' ראשית תבאותה. ולכאורה אנו מוכן מה שיר שלשתון חשבות כאח. אכן היב' בוה, דעתין קדושה שנצטו עליון ישראל כ"כ הרבה פעמים הוא שהקב"ה שהוא קדוש נתן ביהודי קדושה מקודשו ע"י יהיה קדוש, כמו שאנו אמורים אשר קדשו נן במצוותין, שהקב"ה נתן בכל יהודי קדושה מקודשו ית'. וכש שהשבת לא מצד עצמה היא קדושה אלא הקב"ה נתן בה קדושה מקודשו. וזה פ"י שלשתון חשבות כאח, שכולן מקודשו יתרך. והיינו כי יהודי בכחות עצמו יכול לגעת לקדושה אלא הקב"ה נתע בו קדושה, וכל הצעירות של קדושים היהם הם רק שייהודי ישמור על הקדושה נתן בו הקב"ה, שלא יראה בר ערות דבר ושב מאחרך. וכמו שאיתול' (תענית יא). לעולם ימוד דעתך עצמו כאילו קדוש, נ' שרו בתקע מעיו, שנאמר (חשע יא) בקרבך קדוש, היינו שייהודי ישמור על הקדוש שבקרבה, הקדושה נתן בו הקב"ה מקודשו, לביל גרשא מקדושה. והוא מש"ג כי קדוש אני ה' אלקיכם, שכן קדושים היהי כי קדושתי בקרבכם.

וזה מ"ד"א בזוה"ק פ"ר משפטים (קכח). ע"פ ואנשי קדוש תהיו לי, וכאי אינון ישראל ורקוב"ה בעי ליקרא לון יtier על כל שאר בני עולם. בקדימותא אמר לון ואתם תהיו לי מלמת כהנים. לא עדר רחימותה סגיאת מהנהון עד דקרה לון וגוי קרוש דאייהו יtier. לא עדר רחימותה מנהון עד דקרה לון כי עם קדוש אתה לה' אלקיך. לא עדר רחימותה מנהון עד דקרה לון ואנשי קדוש תהיו לי. ואיהו יtier מכלא, המדרגה האגדולה והגבואה ע"ג מכולם. והעלמה מדברי הוה"ק שקדושה היא מתנה נתן הקב"ה לישראל, ויש בו כמה מדרגות, בקדימותא אמר לון ואתם תהיו לי מלמת כהנים, פ"י מלכת שרים, שלכאורה איך תתכן מלוכה שלמה שכולם בה שרים, אלא פירושו ע"ד שפרש האבן עורא על מש"ג בנזיר (במברך ו' כי נור אלקינו על ראשיו, כי כל בני אדם עבדי תאות העולם, והמלך שהוא חפשי מן התאות. והיינו שכלי בני העולם אל הם עבדים, והקב"ה אמר לישראל ואתם תהיו לי מלכת כהנים היינו מלמת שרים המושלים עצם ומושלים על התאות, והוא המושל הגדול